

Україна за часів Трипільської культури

67. У 1897 р. видатний український археолог Вікентій Хвойко (1850-1914) зробив світове відкриття. Він виявив перші сліди культури, яка досягла найбільшого розвитку між 5500 та 2750 роками до Різдва Христового в Україні і назвав її “Трипільська культура”.

68. Ще перед тим 1893 р. Хвойко розкопав у Києві по вулиці Кирилівській місце, де жили мисливці на мамонтів 20 тис. р. тому. Там знайшли кістки 67 мамонтів. На одному іклі вирізьблено ставок, хвилі води, очерет, птахів і черепаха. Вже тоді українська людина навчилася добувати вогонь. З черепа тварин робила посуд-черенки, зі шкіри звірів – кожухи і черевики. На той час українська жінка виконувала велику домашню роботу і виховувала нове покоління, а чоловіки займалися полюванням і будовою житла.

69. Київ був заселений ще 20 тис. р. тому, а наші предки торгували з далекими країнами, мали гавані на Дніпрі. Перші письмові згадки про Київ і Дніпро були вже у 7 ст. до н. е. Кий – це атрибут короля або князя – скипетр, жезл, булава, пернач. Києдержці, жезлодержці, кияни. Отже, Київ – це головне місто Держави.

70. Шовкопляс: “У роботі по дослідженню археологічних пам’яток України брав участь Тарас Шевченко. У 1904 р. В. Хвойко і М. Біляшівський відкрили Київський музей (тепер Історичний)”.

71. Хвойко : “На терені Києва знайдено багато селищ, які свідчать, що у 4 тисячолітті до н. е. давній Київ був густо заселений. У 3, 2 і 1 тисячолітті до н. е. на Кирилівських висотах, Замковій горі, Сирці, Львівському майдані, у Видубичах і Дарниці існували великі поселення українців-трипільців. Знайдено доти небачений мальований посуд і 300 знаків. Це було величезне головне місто України!

72. У 5, 4, 3 ст. до н. е. у Києві велася жвава торгівля з греками. В часі Зарубинецької культури з 2 ст. до н. е. і до 2 ст., а також

у часі Черняхівської культури з 2 до 5 ст. та в часі Руси-України там постійно проживало багато людей.

73. У 2 ст. до н. е. навколо Києва вже були оборонні вали, які тягнулися на сотні кілометрів. Вони свідчать про могутність племен України, високий рівень культури та інженерно-військових знань того часу.

74. З незапам'ятних часів, протягом цілих віків, тут жив осілий землеробський народ орійського походження, у якому я вбачаю тільки наших предків-слов'ян, і, крім того, вважаю його терен європейською прабатьківщиною.

75. Народ, що створив ці пам'ятки, не міг зникнути безслідно і був ніхто інший, як гілка орійського племені, котрому по праву належить ім'я протослов'ян і нащадки котрого й донині населяють південно-західну Україну”.

76. У 1899 р. Вікентій Хвойко виступив на Всесвітньому конгресі археологів і його доповідь докорінно змінила уявлення про найдавнішу історію України, Європи та цілого світу. Він не тільки описав пам'ятки, виявлені у Києві й Трипільлі, але й показав спадкоємність духовно-матеріальної культури від трипільських часів.

77. Хвойко: “На території України археологи не зафіксували жодного факту цілковитої зміни нації за всі часи після потопу. З найдавніших часів в Україні є не змінний розвиток місцевих культур, а поступальний. Українці споконвічно живуть на власній землі від Дніпра до Дунаю. Україна була найбільш цивілізованою державою стародавнього світу, з якої у всі куточки землі розійшлися племена і створили інші держави. Українці Трипільля створили свою високу культуру, яку поширили від Атлантики до Кореї, включаючи Індію, Іран і Малу Азію”.

78. Професор Московського, Оксфордського та Єльського університетів Михайло Ростовцев (1870-1952): “Трипільська культура зі своїми матеріальними та моральними прикметами цілком заслуговує на назву української культури, у всій своїй схожості і близькості”.